

Gairm

chan eil aobhar againn tòiseachadh air ochanaich is caoidh cho luath 's a théid sinn seachad air trì fichead. Ma tha duine glic chan fheuch e ri chur mar fhiachaibh air fhéin no air daoine eile gu bheil e aig trì fichead an nì a bha e aig deich ar fhichead. Ach ma bhios e toilichte leis na sòlasan a tha freagarrach do sheann daoine, gun farmad a bhith aige ris an òigridh anns a bheil fuil theth agus aig a bheil iosgaidean subailte, theagamh gum bi a bheatha cho sona aig trì fichead 's a deich 's a bha i an uair a bha e 'na bhalach. Ciod air bith a their thusa, tha mise an dùil gu bheil an inntinn shona nàdurra do chuid de dhaoine, air a breith leò, agus gur e na daoine a bha sona 'nan òige a bhios sona 'nan aois cuideachd. Do'n duine chiuchranach agus mhì-thoilichte, tha fìon na beatha gun bhlas, no air bhlas searbh, o bhreith gu là a bhàis.

Tha aon cheum anns a bheil an aois nas fheàrr na'n òige; am bitheantas tha seann daoine nas mothachaile air maitheas agus tròcair an Tighearna na daoine òga, agus tha barrachd taingealachd 'nan cridhe. Tha mi cinnteach as a so o'm fhaireachdainn fhéin; mar as sine a tha mi a' fàs, is ann as motha mo thaingealachd do Dhia air son a mhaitheis dhomh; agus gu bheil là is là a' dol seachad gun mo nàire no mo chreideas no gaol is gean-maith mo chàirdean a chall; taingeil gu bheil mo thùr agus mo chiall agam agus gu bheil mi beò agus toilichte. Chan eil an òigridh a' cuimhneachadh air na nithean sin cho bitheanta; tha iad 'g an gabhail mar an còir bhreith a bhuineas dhaibh gu nàdurra agus gun chomain, ach do sheann daoine tha maitheas agus tròcair an Tighearna a' fàs nas iongantaiche agus nas mìorbhuiliche a h-uile bliadhna.

"Is coron glòire an ceann liath ma gheibhear e ann an slighe na fireantachd." Ach is cùis-nàire agus cùis-bhròin e ma leanas e ann an slighean peacach is amaideach. Tha Facal an Tighearna ag iarraidh oirnn a bhith taingeil, agus tha fiosrachadh ar beatha a' teagasg dhuinn gur e an duine taingeil an duine sona. "An cuir sibh suas ùrnuigh-bhuidheachais air mo shon" arsa seann duine ris a' mhinistear, an là a bha e ceithir fichead, "bu mhath leam Dia a mholadh airson a mhaitheis." Bha e a' fuireach leis fhéin ann am bothan beag; cha robh beò-shlàint aige ach peinnson na seann aoise (crùn 'san t-seachdain, aig an àm ud); bha e gun dàimhich agus cha b' urrainn dha coiseachd gun dà bhata. Ach bha e taingeil agus sona agus chuir sin dath an òir air crannchur bhochd is lom. Agus a thuilleadh air sin, chuir e coibhneas an cridheachan nan coimhearsnach.

